

БРОЈАЧНО КРЕТАЊЕ ДОМОВА И СТАНОВНИКА ОД 1834. ГОДИНЕ ДО 1981

Према првом попису становника који је извршен 1834. године значи само годину дана после ослобођења од Турака, Планиница је имала 83 дома и свега 535 становника, од чега мушких 262 и жинских 267. Од тада па укључно са пописом од 1910. године број домова и становника Планинице је стално растао.

Подаци пописа по годинама изгледају овако:

Година	Број домова	становника		
		мушких	женских	свега
1834.	83	268	267	535
1844.	103			670
1866.	148	449	406	805
1874.	161	516	462	978
1884.	183	553	533	1086
1890.	224	611	607	1219
1895.	243	673	654	1291
1900.	254	638	659	1297
1905.	265	672	674	1346
1910.	265	725	689	1382

За период од 76 године (од 1834. до 1910.) видимо да се број домова увећао за више од три пута, а број становника за око два и по пута. Из ових цифара можемо закључити да је живот у селу напредовао. Што је пропорционално нешто бржи пораст броја домова од броја становника, то указује да је настављен процес распадања породичних задруга и да су се породице брже делиле. Даље видимо да је за само неколико година село обновило домове спаљене у српско-турском рату 1876. године. Наведени подаци о броју становника не показује никакав осетније смањен терен, пораста броја становника после ратова 1876-1878 и 1885. године, што

показује да је у тим ратовима број погинулих био релативно мали и да није много утицао на пораст броја становника.

Међутим, другачија је ситуација била са балкански ратовима 1912. и 1913. године. Као што је познато ови ратови су однели 123 живота, а погинули су углавном људи у најбољим годинама живота. Да би трагедија била већа када цу Србију 1915. године мучки напали Бугари и када је пчело повлачење наше војске преко Албаније, из села су отишли са вијском и многи младићи од 15 до 18 година старости, и то сви нежењени. Колико се зна, изгинуло је и пропало кроз Албанију њих 23.

Какве су биле последице ратова, на број домова и становника, ако упоредимо податке из 1910. године са бројем домова и становника између два рата, показују следећи подаци:

Година	Број домова	становника		
		мушких	женских	свега
1910.	265	725	689	1382
1921.	265	533	656	1189
1931.	254	555	640	1195

После другог светског рата стално је у опадању број домова и становника. Првих година после другог светског рата на то су у извесној мери непосредно утицале и ратне прилике јер је у другом светском рату укупно погинуло 32 лица, међу њима тринаест нежењених младића. Међутим, најдубљи траг и опадање становника настао је одлазком младих из села. Стварање повољних услова прво за продужетак основног образовања (од 4 до 8 разреда основне школе) а затим и на средње стручно образовање утицало је на то да се млади углавном запошљавају у граду и напуштају село.

Статистички подаци после другог светског рата показују следећа кретања:

Година	Број домова	становника		
		мушких	женских	свега
1948.	251	529	593	1122
1954.	242	512	561	1073
1961.	232	492	541	1033
1971.	210	418	473	891
1981.	186	326	364	690

У ово време док је опадао број становника један број људи је радио у селу у радном односу са организацијама у селу или градовима (Зајечару , Бољевцу или Бору), а евидентиран је као становник у Планиници. Један број њих је већ стекао пензију. Пре рата није било у Планиници ни једног пензионера, а сада их има око 60.

Иначе становници Планинице доживљавају прилично дубоку старост. Према једном прегледу на основу књиге умрлих за период од 1890. до 1985 године креће се овако:

у 70 година живота	37
од 70 до 75	24
од 75 до 80	20
од 80 до 85	27
од 85 до 90	8
од 90 до 100	10

Преко 100 година живела је Босиљка жена Миладина Костадиновића из Планинице која је рођена 1792. године а умрла 19. марта 1902. године у 110. години живота. Станоје Ж. Живковић прича да је његова прабаба мајка Свилена Ратковића умрла у 107. години. Она је била родом из Леновца. Последња особа из Планинице која је умрла у 102. години живота била је Марија Ж. Милојевић (баба Марче) која је преминула 1975. године у Бољевцу.

Одређени друштвени проблем у селу почиње да бирају старарачка домаћинства о којима се од родбине нико не стара. Крајем 1986. године било је таквих 6 мушкараца самаца и 14 самица. Такође је било 9 старих брачних парова о којима се нико не брине. Сва ова лица годинама живе без ичије помоћи, и може се рећи да се после њихове смрти поједине фамилије коначно гасе.